

Bulgária fegyverben marad, hogy mindvégig teljesítse kötelességét.

— Vilmos császár és Ferdinánd király nisi pohárköszöntője. —

Berlin, január 21. A Wolff-ügynökség jelenti Bécsből: A találkozás alkalmával a fehér asztalnál Ferdinánd cár a következő beszédet intézte Vilmos császárhoz:

— Felség! A mai napnak rendkívüli nagy jelentősége van. Kétszázötvenöt évvel ezelőtt ugyanezen a napon tette fejére felséged nagy előde, Nagy Frigyes, a maga hatalmas kezével Poroszország királyi koronáját. 1871. január 18-án létesült Poroszország dicsőséges vezetése alatt az új Németország. I. Vilmos császár ezen a napon nyilvánította magát Versaillesben német császárrá. Ma, 1916. január 18-án az ő unokája, miután hatalmas fegyvereivel kivívta a győzelmet, Ó-Szerbia földjét járja, amelyet régente a szerbek alapítottak és biztos léptekkel tette lábát Nisnek, az egykori római fellegvárnak területére.

A magam, hadseregem és népem nevében köszönetet mondok felségednek, hogy megtisztelt látogatásával és szívből üdvözlöm a németek császáriját Nagy Konstantin szülővárosában. A világ csodálkozással bámulja Németországnak és szövetségeseinek bámulatos erejét s szentül meg van győződve, hogy felséged vezetése alatt a német hadsereg legyőzhetetlen.

Emelem poharam felséged drága egészségére, a német legfőbb hadurnak, az én hatalmas és drága szövetségeseimnek javára azzal a hő kívánsággal, hogy az 1916-iki év hozza meg tartós béke által megszentelt gyümölcseit győzelmeinknek, adjon olyan győzelmet, amely népemnek megengedi, hogy a kultura művében felséged népeinek hű munkatársa lehessen. És hogyha a végzet a háboru folytatását követeli tőlünk, akkor népem fegyverben fog maradni, hogy mindvégig teljesítse kötelességét. Ave Imperator Caesar et rex victor et gloriose! Ex Nissa antiqua omnes Orientis populi te salutant, redemptorem ferentem oppressis prosperitatem atque salutem! (Üdv neked uralkodó császár s győztes és dicsőséges király! A régi Nisből a Kelet összes népei üdvözlönek téged mint szabadítót, aki az elnyomottaknak boldogulást és üdvöt hozasz.) Sokáig éljen II. Vilmos császár!

Vilmos császár válasza így hangzott:

— Felséged kegyes volt a mai napnak rendkívüli jelentőségére rámutatni, három fontos korszakot említve fel, amelyek ezzel a nappal összefüggnek. Mint fiatal ember nagyatyám oldalán és később magam is mint uralkodó, a lovagrendek körében ezt a rámnézve emlékezetes és magában véve is jelentőséges napot gyakran megültem ünnepiesen. Most Isten akaratából másodizben ünneplem ezt a napot, a táborban, történelmileg nevezetes földön. A mai nap régen táplált vágyamat valósította meg és felségednek az imént elhangzott jószágos szavai bizonyosságul szolgálhatnak arra, hogy egyforma érzésektől vagyunk áthatva, mikor ennek az órának jelentőségét átértjük.

Fegyverre szólított az ellenség, amely megirigyelte Németország és Ausztria-Magyarország békeséges boldogulását és fel-

virágzását; ellenfeleink bűnös kézzel kockára tették egész Európa kulturális fejlődését, csak hogy minket és hű szövetségeseinket erőnknek gyökerében sebezzenek meg. Erős küzdelemben állottunk, amely még inkább terjedt, mikor a törökök ugyanazon ellenség által fenyegetve, mint mi, mellénk állottak és szívós kitartással biztosították helyzetüket a világon. Ekkor felséged bölcsesége elérkezettnek látta az időt Bulgária számára, hogy régi jogait érvényesítse és hős népének utat mutasson, amely felséges jövő felé vezet. Hogy látható jelét adjam azoknak az érzelmeknek, amelyeket bennem és egész Németországban ilyen tettek keltettek, arra kértem felségedet, hogy fogadja el a porosz tábornagy méltóságát s hadseregemmel együtt boldognak érzem magam, hogy felséged teljesítette kérésemet s így a szó szoros értelmében a mieinknek egyike lett. Isten kegyelméből itt és minden más hadszíntéren csodálatos eredményeket vívtunk ki. Benső háláérzettől eltelve a Mindenható iránt, érzem a mai napnak nagy jelentőségét, amikor megadott nekem, hogy ezen a történelmi földön, amelyet hősök vére újból megszentelt, győzelmes csapataink körében megszoríthatom felséged kezét és hallhatom szavát, a melyből az a szilárd elhatározása szól felém, hogy sikerekkel ki akarja küzdeni a tartós békét s annak áldásos idejében fenn akarja tartani a háboru viharai közepette megpecsételt hűséget és barátságot, szövetkezve velünk a közös nagy munkára azoknak a feladatoknak megvalósítása céljából, amelyek népeink boldogulása érdekében reánk hárulnak.

Abban a biztos tudatban, hogy a siker lesz az osztályrészünk, emelem poharamat, hogy üritsem felséged és uralkodóházának egészségére, a dicsőség övezte bolgár hadsereg győzelmére és Bulgária jövőjére. (MTI.)

Török-angol csatározás Szueznél.

Lugano, január 21. Az Ordine című lap jelenti Kairóból: Kisebb török csapatok és angolok között a Szuez-csatornánál ütközet fejlődött ki. Az angoloknak 62 halottjuk és sebesültjük volt. (M. T. I.)

Az antant mellőzi Olaszországot.

Zürich, január 21. A Zürcher Zeitung római tudósítójának jelentése szerint az a tény, hogy Olaszországot a mostani angol-francia összefüvetelen mellőzték, 'Rómában nagy elkedvetlenedést keltett. Mivel londoni jelentés szerint Páris a nyugati hadszíntéren, London a tengeren és egy Egyiptomban székelő bizottság a Balkánon folytatandó háboru vezetését tartotta fenn magának, Olaszországnak nem igen marad alkalma arra, hogy a vezetésben szintén részt vegyen. Különösen nagy bosszankodást okoz, hogy angol lapok, e kérdésről írván, Olaszországot meg sem említik.

Befejezték a januári közgyűlést.

(Saját tudósítónkól.) A januári közgyűlés harmadik napján, pénteken dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnökölt. A gyűlés megnyitása után Rack Lipót tanácsjegyző olvasta fel a csütörtöki ülés jegyzőkönyvét, amelyet a törvényhatósági bizottság megjegyzés nélkül tudomásul vett.

Az elnök a jegyzőkönyvet hitelesítettnek jelentette ki, azután folytatták a tanácsi előterjesztések tárgyalását, amelyek során csupán a tüzoltók eszimaátalányának felemelése adott nagyobb vitára okot. Végül is a tanács javaslatával szemben százhusz koronára emelte a közgyűlés az átalányt. A pénteki ülésen jóval kevesebb számban jelentek meg a városatyák, de nem is csoda, hiszen csak szűke tanácsi előterjesztések voltak napirendre tűzve, nem intett hivogatólag a közéletmezés esődjének ismertetése.

Először Balogh Károly pénzügyi tanácsos referálta Fülöp József és társai városi fogyasztási adóbiztosok háborus segély iránti kérelmét. Ugyancsak Balogh tanácsos ismertette a nyugdíjszabályrendelet 71. szakaszát, amely szerint azok a városi tisztviselők, akik szolgálati idejüket kitöltötték és teljes nyugdíjra bírnak igényel hivataltól nyugdíjazandók. A tanács ezt a paragrafust a háboru tartamára, — tekintettel a munkaerő hiányra — felakarja függeszteni. Kéri Balogh, hogy a közgyűlés járuljon hozzá a tanács előterjesztéséhez.

A törvényhatósági bizottság magáévá tette a tanács javaslatát.

Zombori Antal nyugalmazott városi tanácsos kegydíjat kér a várostól, még pedig 1915. január elsejétől kezdődőleg évi 1200 koronát. Balogh Károly bemutatja a tanács javaslatát, amely elutasító.

Dr. Rósa Izso méltatja Zombori működését, felemlíti a szatymazi szőlőtelep létesítését, amely Zombori műve. Szerény mértékben gondoskodott róla a város, akár kegydíj, akár más címen ki kellene egészíteni nyugdíját. Miután már volt rá precedens, tegyen eleget a közgyűlés a kérelemnek.

A közgyűlés egyhangulag elvetette a tanács javaslatát és Zombori Antal részére az évi 1120 korona kegydíjat megszavazta.

A tüzoltók kérelmet adtak be aziránt, hogy az eddigi eszima-átalányt százhusz koronára emelje fel a közgyűlés. A városi tanács véleménye az volt, hogy elegendő, ha az eddigi negyvennyolc korona helyett hatvan koronát kapnak ebben az évben eszímára a tüzoltók.

Pálfi Antal és Schütz István felszólalása után, akik százhusz koronában akarták a eszimaátalányt megállapítani, a referens: Balogh tanácsos fűzött magyarázatot a javaslatához és ismételten kérte a tanács javaslatának elfogadását. A közgyűlés négy tag kivételével Pálfi Antal és Schütz István javaslatát fogadta el.

Gyors egymásutánban tárgyalták le a többi pontokat és hallgatták meg a polgármesteri előterjesztéseket.

Délután öt órakor véget ért a januári közgyűlés.

A cár ismét a frontra ment.

Berlin, január 21. A Nationalzeitung jelenti: A cár ismét a frontra érkezett. A cárevics ellenben Péterváron maradt. Kapcsolatban a cárnak az orosz hadsereghez intézett kiáltványával, az orosz hadtestparancsnokok a csapatokhoz napiparancsot intéztek, amely utal a közeli súlyos harcra, a melynek föltétlenül és az áldozatra való tekintet nélkül az orosz fegyverek győzelmével kell végződniek.